

**Слово Святійшого Патріарха Філарета 28 липня 2011 р.
після молебню до святого рівноапостольного
князя Володимира біля його пам'ятника**

Преосвященні владыки, всечесні отці, дорогі браття і сестри!

Сьогодні не тільки наша Церква, а й наша держава святкують день Хрещення Київської Русі-України. Тому ми й зібралися сьогодні – і у Володимирському соборі, і на Софіївській площі на відзначення тисячоліття заснування собору Святої Софії, і тепер тут, біля пам'ятника рівноапостольному великому князю Володимиру, – щоб відзначити цю визначну подію в нашій історії.

Нам треба задуматися: що дало Хрещення Русі нашому народу і нашій державі? По-перше, воно направило народ від неправди до правди, від ложних богів до істинного Бога, Творця неба і землі, нашого Промислителя і Спасителя. По-друге, хрещення перемінило внутрішнє життя кожної людини і, насамперед, змінило можновладців, зокрема – великого князя Володимира. Бо з історії ми знаємо який він був до прийняття християнства і яким став після його прийняття.

Зверніть увагу – якими були наші правителі: князь Володимир, рівноапостольна Ольга, благовірний князь Ярослав, святі страсотерпці Борис і Гліб, які не хотіли правити народом, але брат убив своїх братів? Вони були святі! І коли нами правили святі князі – Київська Русь була настільки могутньою державою, що навіть західні європейські правителі за честь вважали поріднитися з дочками Ярослава Мудрого. А коли ми втратили державність? Ми втратили державність тоді, коли стали князі грішити і розділили велику Київську державу міжусобними війнами. І тоді прийшов Батий і підкорив нас.

Так ось тепер, коли Господь дав над державу, ми повинні пам'ятати, що міцність держави залежить від духовності народу і суспільства і, насамперед, від духовності правителів. Тому що любов єднає, а гріх завжди розділяє і розділяє. Тому якщо ми хочемо, щоб наша держава була міцною, – треба жити благочестиво, праведно, виконувати заповіді Божі.

Ось і Церква наша Українська розділена. Розділена чим? Розділена гріхом, владолюбством. А ми повинні для зміцнення і нашої держави, і нашої Церкви об'єднатися в єдину Помісну Православну Церкву.

Нам з Москви пропонують об'єднатися, але що це за об'єднання? Об'єднання для того, щоб повернути нас до Москви. Але цей історичний шлях ми вже пройшли і відчували його гіркі плоди. Тепер ми стали на шлях незалежної держави. А в незалежній державі повинна бути незалежна Церква, тобто, помісна або автокефальна Церква.

Буде ця Церква чи не буде? Ми впевнені, що в Україні єдина Помісна Православна Церква буде! І доказом того, що буде, є ви – оця велика кількість духовенства і народу, що прийшли і приїхали сьогодні на святкування дня Хрещення Київської Русі-України.

Ми не вороги ні Росії, ні Російській Церкві! Ми брати і брати щирі, не на словах. Але ми хочемо мати це братерство на рівній основі, а не бути підпорядкованими.

Якщо на рівній основі – то нас нічого не розділяє. Ми маємо єдину православну віру, але маємо дві держави. Тому ці дві держави повинні бути дружніми. І не слід намагатися Росії підпорядкувати Україну будь-якими засобами, навіть і церковними. Бо ми бачимо, як і Церкву втягають у те, щоб Україну підпорядкувати Росії. З цього не вийде нічого!

Не вийде, – тому що немає на це Божого благословення. Бог благословив Україні бути незалежною державою, Він же благословив бути в цій державі і незалежній Церкві. І вона є. І сьогодні ми святкуємо подію, яка поклала основу буття Української Церкви, і будемо святкувати кожного року.

Тому, дорогі браття і сестри, будемо жити любов'ю один до одного, будемо любити свою Батьківщину, свій народ, все своє. А якщо навчимося любити своє, тоді навчимося любити і своїх сусідів та ближніх.

І нехай Господь Ісус Христос за молитвами Божої Матері, за молитвами рівноапостольного князя Володимира, благовірного князя Ярослава Мудрого, святих мучеників Бориса і Гліба, і всіх наших святих, і всіх українських святих допоможе нам йти цією прямою дорогою, яка веде і до земного благополуччя і до вічного небесного блаженства!

Амінь.